

Výrok a jeho obsah

V případě zastavení řízení o určení vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí, je - s ohledem na požadavek řádného vyjádření obsahu vydaného rozhodnutí, jakož i s ohledem na vytvoření relevantního podkladu pro výmaz (zrušení) poznámky z katastru nemovitostí (§ 10 zákona č. [265/1992](#) Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem) - nezbytné formulovat výrok o zastavení řízení např. takto: „Řízení o určení vlastnictví žalobce (žalobkyně) k nemovitosti (nemovitostem) [označit nemovitost(i) podle žaloby] ..., se zastavuje.“

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 30 Cdo 552/2010, ze dne 21.12.2010)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně JUDr. I. H., zastoupené JUDr. L. S., advokátkou se sídlem v P., proti žalovanému JUDr. K. F., CSc., zastoupenému Mgr. V. V., advokátem se sídlem v K., o určení vlastnictví k nemovitosti, vedené u Okresního soudu Praha - západ pod sp. zn. 4 C 375/2008, o dovolání žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. října 2009, č.j. 25 Co 399/2009-86, tak, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. října 2009, č.j. 25 Co 399/2009-86, se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Žalobkyně se podanou žalobou proti žalovanému domáhala vydání rozsudku ve znění: „Určuje se, že žalobkyně je výlučným vlastníkem budovy čp. 62, způsob využití objekt bydlení na pozemku parc. č. 2197, pozemku parc. č. 2197 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 374 m² a pozemku parc. č. 2198 - zahrada o výměře 770 m² zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha západ na LV č. 786 pro obec a kat. z. R. u P.“

Okresní soud Praha - západ (dále již „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 29. ledna 2009, č.j. 4 C 375/2008-41, výrokem I. rozhodl o tom, že „Řízení se zastavuje.“ Dále rozhodl o vrácení soudního poplatku (výrok II.) a o nákladech řízení (výrok III.).

K odvolání žalobkyně Krajský soud v Praze (dále již „odvolací soud“) v záhlaví citovaným usnesením (ohledně zastavení řízení) potvrdil usnesení soudu prvního stupně, a to s výrokem II. ve znění: „Jinak se usnesení soudu prvního stupně potvrzuje.“

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala žalobkyně (dále již „dovolatelka“) prostřednictvím své advokátky včasné dovolání, v němž uplatňuje dovolací důvody ve smyslu § 241a odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. Namítá (ve stručnosti shrnuto z uplatněné dovolací argumentace), že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení, neboť zde nebyl osvědčen důvod pro zastavení řízení spočívající v překážce rozhodnuté věci. Dovolatelka polemizuje se skutkovými závěry odvolacího soudu, zpochybňuje totožnost předmětu řízení v této věci s pravomocně rozsouzenou věcí u téhož soudu prvního stupně, vedenou pod sp. zn. 6 C 1820/2001.

Nejvyšší soud České republiky (dále již „Nejvyšší soud“ nebo „dovolací soud“) jako soud dovolací (§ 10a) zjistil, že dovolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou - účastníkem řízení řádně zastoupeným advokátem (§ 240 odst. 1, § 241 odst. 1 o.s.ř.), a že směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je dovolání ve smyslu § 239 odst. 2 písm. a) o. s. ř. přípustné.

Podle § 242 odst. 3 o.s.ř. rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodů uplatněných v dovolání. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédně též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny.

Nejvyšší soud takovou jinou vadu, jež zatěžuje odvolací řízení, zjistil.

Výrok je esenciální, a proto nepominutelnou součástí soudního rozhodnutí, neboť v něm soud formuluje svůj názor v projednávané věci. Výrok má být formulován tak, aby z něho bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl, neboť jen tak se jeho rozhodnutí stává přezkoumatelným (srov. např. náleží Ústavního soudu České republiky ze dne 7. března 2001, sp. zn. IV. ÚS 386/2000, in www.nalus.usoud.cz). Je přitom výrazem ustálené rozhodovací praxe, že formulace výroku vydaného soudního rozhodnutí musí být určitá a srozumitelná, tzn. že obsah vydaného rozhodnutí musí být z meritorního či nemeritorního výroku seznatelný [srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. listopadu 2009, sp. zn. 30 Cdo 3590/2009, in www.nsoud.cz (pokud jde o zdroj citace rozhodnutí dovolacího soudu - dále již „tamtéž“)]. Tedy jinými slovy řečeno, nezbytnou součástí výroku musí být určitost a srozumitelnost stanovení jím ukládané povinnosti nebo určení právního vztahu či práva, aby tak z jeho znění bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. prosince 2004, sp. zn. 33 Odo 640/2003, nebo ze dne 27. října 2010, sp. zn. 30 Cdo 1593/2009, in tamtéž).

Poněvadž ustanovení § 167 odst. 2 o. s. ř. uvádí, že není-li dále stanoveno jinak, užije se na usnesení přiměřeně ustanovení rozsudku, a protože právní úprava rozhodnutí ve formě usnesení obsahové náležitosti výroku usnesení nestanoví, uplatní se podpůrně režim ustanovení § 155 odst. 1 o. s. ř., upravující formu rozsudku, i na obsahové náležitosti výrokové části usnesení. Posledně uvedené ustanovení ve své první větě stanoví, že obsah rozhodnutí ve věci samé vysloví soud ve výroku rozsudku.

K výkladu § 155 odst. 1 o. s. ř. uvedl Nejvyšší soud ČSSR již ve své směrnicí z 23. listopadu 1968 publikované pod R V/1968 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, od které není důvod se odchýlovat, že „nezbytnou náležitostí jednotlivých výroků soudního rozhodnutí musí být určitost stanovení jimi ukládané povinnosti nebo určení právního vztahu či práva, aby tak ze znění výroku bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl. Nemá tedy být výrok rozsudku formulován odkazem na obsah žalobního návrhu slovy »návrhu se vyhovuje« nebo »návrh se zamítá.« V rozsudku ze dne 15. prosince 2004, sp. zn. 33 Odo 640/2003 (in tamtéž), Nejvyšší soud vyložil, že za vadu řízení, jež mohla mít vliv na správnost rozhodnutí odvolacího soudu, je třeba považovat též formulaci výroku jeho rozhodnutí. Nezbytnou náležitostí výroku totiž musí být určitost stanovení jím ukládané povinnosti nebo určení právního vztahu či práva, aby tak z jeho znění bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl. Tento požadavek platí nejen pro výroky, jimiž bylo žalobě vyhověno (u nichž je nutno na něm trvat především z důvodu jejich materiální vykonatelnosti), ale i pro zamítavé výroky, neboť není-li patrné, jaký návrh (jaký žalobní petit) je zamítán, chybí zde podklad pro zkoumání, zda projednání jiné věci týčej účastníků nebrání tzv. překážka věci rozhodnuté ve smyslu § 159a odst. 4 o. s. ř.

Obdobně je třeba klást uvedené požadavky i na precizaci výroku usnesení, která ovšem v případě vydaného usnesení soudu prvního stupně nebyla splněna, neboť výrok I. cit. usnesení s formulačním vyjádřením "Řízení se zastavuje", nelze považovat za náležitě vyjádření obsahu vydaného rozhodnutí, a to s přihlédnutím k obsahu shora citované žaloby, resp. žalobního petitu. Tímto petitem totiž dovolatelka navrhovala vydání rozsudku, jímž by bylo určeno, že „žalobkyně je výlučným vlastníkem budovy čp. 62, způsob využití objekt bydlení na pozemku parc. č. 2197, pozemku parc. č. 2197 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 374 m² a pozemku parc. č. 2198 - zahrada o výměře 770 m²(,) zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště

Praha západ na LV č. 786 pro obec a kat. z. R. u P.“

Jestliže tento zjevný nedostatek výrokové části usnesení soudu prvního stupně odvolací soud při rozhodování o odvolání dovolatelky proti uvedenému usnesení neodstranil, resp. nezhojil (např. s formulačním vyjádřením: "Usnesení okresního soudu se potvrzuje v tom znění, že se řízení o určení, že žalobkyně je výlučnou vlastnící budovy čp. 62 na pozemku p. č. 2197, pozemku p.č. 2197 a pozemku p.č. 2198, zapsaných v katastru nemovitostí pro obec a katastrálním území R. u P., zastavuje."), pak je třeba uzavřít, že v dovolacím řízení byla zjištěna jiná vada, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a k níž dovolací soud z úřední povinnosti musel ve smyslu § 242 odst. 3 o. s. ř. přihlídnout (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. srpna 2009, sp. zn. 30 Cdo 4812/2008, in tamtéž).

Je třeba si také uvědomit - jak již dovolací soud zdůraznil v posledně citovaném rozhodnutí - že byla-li na základě žaloby v katastru nemovitostí zapsána ve smyslu § 9 zákona č. [265/1992](#) Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, poznámka, která informuje o podání žaloby, již se žalobce domáhá, aby soud vydal takové rozhodnutí týkající se nemovitostí evidovaných v katastru, na jehož základě by mohl být proveden záznam do katastru podle § 7 téhož zákona, pak katastrální úřad takovou poznámku zruší mimo jiné na základě doručeného soudního rozhodnutí (srov. § 10 cit. zák.) o zastavení řízení, z jehož výrokové části (z povahy věci) musí vyplývat obsah vydaného rozhodnutí o zastavení řízení tak, aby bylo zcela zřejmé, v jakém rozsahu a ke kterým (určovací žalobou dotčeným) nemovitostem bylo soudní řízení zastaveno.

Není-li z výrokové části soudního rozhodnutí v případné spojitosti s odůvodněním jeho písemného vyhotovení (odůvodnění však nemůže zcela nahrazovat rozhodné údaje, které chybí ve výroku rozhodnutí) zřejmé, v jakém rozsahu se zastavení řízení o určení vlastnictví dotýká poměrů k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí, není zde přirozeně ani podkladu, z něž by katastrální úřad mohl čerpat právně relevantní informaci o obsahu (rozsahu) zastavení řízení o určení vlastnictví k předmětným nemovitostem, a to za účelem provedení výmazu (zrušení) zápisu poznámky.

Lze tedy uzavřít, že v případě zastavení řízení o určení vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí, je - s ohledem na požadavek řádného vyjádření obsahu vydaného rozhodnutí, jakož i s ohledem na vytvoření relevantního podkladu pro výmaz (zrušení) poznámky z katastru nemovitostí (§ 10 zákona č. [265/1992](#) Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem) - nezbytné formulovat výrok o zastavení řízení např. takto: „Řízení o určení vlastnictví žalobce (žalobkyně) k nemovitosti (nemovitostem) [označit nemovitost(i) podle žaloby] ..., se zastavuje.“

Z vyložených důvodů proto Nejvyšší soud, aniž se musel zabývat dovolacími námitkami týkajícími se posouzení věci, podle § 243b odst. 3 věty první o. s. ř. dovoláním napadené usnesení odvolacího soudu zrušil a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení.

(zdroj: www.nsoud.cz)

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)